

[Ib Thyregod.]

synsudsendelser, må være noget strengere end de, som gælder for almindelige filmsforevisninger.

Selve ophævelsen af censuren kan gøre, at man også på filmsområdet måske må præcisere, hvilke regler der kommer til at gælde i fremtiden, når censuren ikke længere finder anvendelse; men specielt for så vidt angår fjernsyn og radio, gælder noget særligt, og dér må man tage initiativet til, at sådanne regler fremkommer enten fra radioens ledelse, radiorådet, eller fra folketinget. Jeg minder i denne forbindelse om, at en sagkyndig betænkning jo for nylig har udtalt sig om spørgsmålet om fjernsynets og radioens ansvarsregler og ikke ment, at der var særligt behov for specielle ansvarsregler for radio og fjernsyn. Jeg ved, at justitsministeren er opmærksom på disse spørgsmål, der jo også har forbindelse med berigtigelser og berigtigelsesinstituttet, og jeg venter, at der fra regeringens side også vil komme et initiativ på dette område, for så vidt angår ansvarsreglerne.

Der er naturligvis også det spørgsmål, som fru Lis Møller nævnte, nemlig børneudsendelserne i TV og i det hele taget spørgsmålet om, hvilke film der er egnede for børn, og hvilke virkninger disse film har.

Men jeg kunne også nævne et andet eksempel. Det var en film, som blev forevist i fjernsynet for nogen tid siden, med titlen „Det syge sind“. Den drejede sig om en psykiatrisk patient og denne psykiatriske patients liv på hospital og i familie, og der udspandt sig en vældig diskussion om forevisningen af netop denne engelske film i fjernsynet, fordi man mente, at den kunne give en uheldig påvirkning, have uheldige virkninger specielt over for forældre, der havde psykisk syge børn. Dér valgte man jo den løsning, at man i fjernsynet udsendte filmen efter den diskussion, der havde været om spørgsmålet, men i forbindelse med filmen fik en indledning af professor Villars Lunn netop vedrørende denne film, og for så vidt også om hvad der kunne virke uheldigt i filmen, for på denne måde at afbøde de skadevirkninger, der kunne være.

Det er klart, at man ikke i forbindelse med en almindelig filmsforevisning i en biograf kan komme ind på den slags ting,

men i forbindelse netop med fjernsynsudsendelser må man fra radioens og fjernsynets ledelse være opmærksom på det problem, som ligger i, om de film og de fjernsynsudsendelser, som vises, har en sådan karakter, at de kan virke uheldige, og det må man være ganske uden hensyn til, at vi nu går ind for ophævelse af censuren, voksencensuren, på filmsområdet.

Endelig vil jeg også godt — som det tidligere har været nævnt — nævne igen, at den regel, man har fået sat ind i lovforslaget om, at personer over 60 år ikke kan deltage som censorer for så vidt angår børn, kan virke urimeligt. Det er, synes jeg, urimeligt diskriminerende. Vi ved jo alle, at der er mange over denne alder, som udmærket vil være egnede til at beklæde netop en sådan stilling, ligesom der omvendt kan være personer under denne alder, som vil være aldeles uegnede.

Med disse bemærkninger kan jeg altså anbefale det foreliggende lovforslag.

K. Axel Nielsen: Jeg beklager, at jeg ikke var til stede, da det var min tur til at tale, jeg var forhindret.

Jeg kan henvise til, hvad jeg sagde, da dette lovforslag var til behandling i maj måned, nemlig den 24. maj — det står i Folketingstidende 1967-68, 2. samling, sp. 3658 og følgende. Jeg har ikke meget nyt at føje til. Jeg vil dog gerne spørge den højtærede justitsminister, om man i justitsministeriet har gjort sig overvejelser om, hvordan man vil ordne spørgsmålet for fjernsynets vedkommende. Vil man give fuldkommen frit spil, vil man tillade fjernsynet at vise film af en hvilken som helst beskaffenhed? Meget tyder på, at man i fjernsynet allerede har taget sig ret hertil. Efter min private overbevisning — jeg ved ikke, om jeg taler på mit partis vegne — synes jeg nok, der bør være en vis regulering. Jeg synes nok, de undertiden er lidt for hæmningsløse. Men i øvrigt skal jeg anbefale lovforslaget, som det her foreligger.

Elsie-Merete Ross: Adskillige ministre har i tidens løb fremsat lovforslag i slutningen af folketingsåret, bl. a. med den motivering, at lovforslaget så havde mulighed for at blive drøftet i pressen i sommerens løb. Så vidt jeg har fulgt med i pressen, har der